

5. søndag efter påske – 1. tekstrække

Nygårdskirken, 21. maj 2017, kl. 10.30

Tekst: Joh 16, 23b-28

Salmer: 736; 584; 836; 289; 545, v.1, 61

Tak Gud – fordi du vil os det godt! Amen.

Dét er nok for meget at forlange! konstaterer vi af og til med skuffelse! Eller vi siger lidt mere høfligt: *Dét er nok for meget at bede om!* For vi ved godt, at man bør *bede* pænt – men vi er tilbøjelige til at *forlange*! Forlanger vi for meget? Af hinanden – af livet? *Kan man bede om for meget?* Kan det give bagslag, så man ender med *mindre*, end man bad om? Sådan kan det jo være mennesker imellem. Men hvad med Gud? Når vi ikke får hvad vi beder Ham om, er det så fordi vores kvote af godt er brugt op – så der nu kun er modgang tilbage? Eller ved Gud bare bedre end vi selv gør, hvad der er godt for os? *Kan man bede om for meget?* Sådan blev jeg spurgt af en mand, der lå for døden. Han havde oplevet megen modgang - og var selv meget bange for at svinge andre; han bad for dem, ja, han bad for alle, han havde i sine tanker, for menneskeheden, for at al sygdom måtte blive

5. søndag efter påske – 1. tekstrække

udryddet, for fred i verden. Er det for meget at bede om? Når man nu beder for *andre*? Eller er dét at bede for sig *selv* for meget? *Selv* at blive fri for lidelsen, afmagten, ensomheden, frygten for døden? Er *det* for meget at bede om? Det *var* det, *Jesus* bad om den sidste aften: I Gethsemane Have da han var blevet forrådt og forladt og så ind i fængsel, tortur og død. *Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi!* bad Jesus: Lad mig blive fri for at drikke dødens bæger – lad mig undgå lidelsen! Det bad *Jesus* om; bad *han* om for meget? Han slap jo ikke - var *hans* kvoten med det gode brugt op? Jesus var menneske fuldt og helt – og et menneske vil gøre *alt* for at undgå at lide, også rende Gud på dørene med egoistiske forlangender! Og Jesus var Guds søn fuldt og helt – og derfor tilføjede han disse ord til din bøn: *Dog, ikke som jeg vil, men som du vil!* Sådan siger vi også selv, hver gang vi beder Fadervor: *Ske din vilje!* Bønnen Fadervor har Jesus selv givet os; Fadervor rummer i Jesu øjne alt, vi behøver at bede om! Vi kan jo nok lynhurtigt tilføje en lang liste af ønsker! Meget menneskelige og derfor egoistiske ønsker om at få mere af det gode – og undgå smerte og ubehag! Jesus

5. søndag efter påske – 1. tekstrække

var menneske som os – så han kender det hele! Han bad også egoistisk for sig selv, så det går nok at vi også gør det! Men Jesus minder os om, at det gode ikke er, at det går os efter vores *egen* vilje – men efter *Guds* vilje! For Guds vilje er god – kun god! Mens meget af det, du og jeg ønsker os, vil komme til at gå ud over andre! *Bed i mit navn*, opfordrer Jesus – dvs. inden vi sender vores ønskeseddel med forlangender afsted til Gud, så skal vi huske at sætte os i Jesu sted: Ville han havde bedt om dette her? Om fred på jorden? Om afskaffelse af sygdom? Om den store gevinst i Lotto? Om sejr på ishockeybanen? Om sejr i krig? *Tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør* – sådan lød en af Jesu allersidste bønner til sin Far i himlen; han bad for sin bødler – mennesker, der som os ikke kunne overskue konsekvenserne af deres ønsker. Jesus kender det hele; Gud ved det hele – og elsker os: Kender vores frygt og ved, hvad den formår at gøre os villige til! Ved det hele og elsker os blot endnu mere! Dét er Guds vilje – må Guds vilje ske med os! *Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.*